

Institut za filozofiju
Zagreb

Digitalizacija i mrežno
predstavljavanje hrvatske
filozofske baštine

Filip Grgić
Marin Martinić Jerčić

Novosti

Predavanje u organizaciji Instituta za filozofiju i Udruga za promicanje filozofije: prof. dr. sc. Alojz Ćubelić (Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu), *Filozofija sluškinja teologije?* - sv. Toma Akvinski i Boecije Dacijski, utorak, 8. travnja 2014. u 11'00 sati, V. kat.

Kordula Świątorzecka, Varšava, gostujuća predavanja i seminar *Predication and its Logics: Classical Ontology and Changeability*, 3-16. travnja 2014. Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu.

Philosophical Topics - poziv za predaju članaka

Međunarodni simpozij *Mind and Culture* (Institut za filozofiju, 5-6. prosinca 2014)

Google™ Prilagođeno pretraživanje

Institut za filozofiju
Ulica grada Vukovara 54
10000 Zagreb

tel +385 1 6111532
fax +385 1 6150338

filozof@ifzg.hr
tajnistvo@ifzg.hr

SquirrelMail

Pronađite nas na karti

Video zapisi

Nove publikacije Instituta

*Prilozi za istraživanje
hrvatske filozofske baštine
39/1-2(77-78) (2013)*

Ivan Kordić (ur.),
*PHILOSOPHICAL TOPICS
Actuality of the Past*

Ivana Skuhala Karasman,
*U potrazi za znanjem o
budućem*

Fotogalerija

<http://www.ifzg.hr/digitalnaBastina/digitalnaBastina.htm>

http://www.ifzg.hr/digitalnaBastina/digitalnaBastina_ENG.htm

A

ANDREIS, Fran Trankvil (Franciscus Tranquillus Andronicus)
ARNOLD, Gjuo

B

BAZALA, Albert
BOŠKOVIĆ, Ruđer Josip (Rogerius Josephus Boscovich)

C

CAMILLO DELMINIO, Giulio (Julius Camillus Delminius)

Č

ČUČIĆ, Simeon (Csucsich)

D

DOMINIS, Marko Antun de (Marcus Antonius de Dominis)
DOROTIĆ, Andrija (Stjepan) (Andrea Dorotich)
DRAGIŠIĆ, Juraj (Georgius Benignus)
DUBROVČANIN, Juraj (Georgius Raguseius)
DUDIĆ, Andrija (Andreas Duditius)

F

FRKIĆ, Matija (Matthaeus Ferchius Veglensis)

G

GETALDIĆ, Marin (Marinus Ghetaldus)
GRADIĆ, Stjepan (Stephanus Gradius)
GRISOGONO BARTOLAČIĆ, Federik (Federicus Grisogonus)
GUČETIĆ, Nikola Vitov (Nicolaus Viti Gozzius)

H

HERMAN DALMATIN (Hermannus Dalmata)

J

JAMBREHOVIĆ, Franjo (Jambrechovich)
JANKOVIĆ SPADER, Oktavije (Octavius Spader Jadertinus)

K

KAČIĆ MIOŠIĆ, Andrija (Andrea Cacich Miossich)

M

MARKOVIĆ, Franjo
MARULIĆ, Marko (Marcus Marullus)
MEDO, Antun (Antonius Medus Calossius)
MODRUŠKI, Nikola (Nicolaus Modrussiensis)

P

PETRIĆ, Frane (Franciscus Patricius)
POLIKARP SEVERITAN, Ivan (Joannes Policarpus Severitanus)

R

RANJINA, Klement (Clemens Araneus)
ROGAČIĆ, Benedikt (Benedictus Rogaccius)

S

SKALIĆ, Pavao (Paulus Scalichius)
STAY, Benedikt (Benedictus Stay)
STAY, Kristofor (Christophor Stay)

V

VERGERIJE STARIJI, Petar Pavao (Petrus Paulus Vergerius)
VERGERIJE MLADI, Petar Pavao (Petrus Paulus Vergerius iunior)
VLAČIĆ ILIRIK, Matija (Matthias Flacius Illyricus)
VLAČIĆ ILIRIK MLADI, Matija (Matthias Flacius Illyricus iunior)
VRANČIĆ, Faust (Faustus Verantius)
VUK-PAVLOVIĆ, Pavao

Z

ZANCHI, Josip (Josephus Zanchi)

Ž

ŽDERIĆ, Antonije (Antonius Xderich)

A

Franciscus Tranquillus ANDRONICUS (Fran Trankvil Andreis)
Clemens ARANEUS (Klement Ranjina)
Gjuro ARNOLD

B

Albert BAZALA
Georgius BENIGNUS (Juraj Dragišić)
Rogerius Josephus BOSCOVICH (Ruđer Josip BOŠKOVIĆ)

C

Andrea CACICH MIOSSICH (Andrija Kačić Miošić)
Julius CAMILLUS DELMINIUS (Giulio Camillo Delminio)
CSUCSICH (Simeon Čučić)

D

Marcus Antonius de DOMINIS (Marko Antun de Dominis)
Andrea DOROTICH (Andrija (Stjepan) Dorotić)
Andreas DUDITIUS (Andrija Dudić)

F

Matthaeus FERCHIUS VEGLENSIS (Matija Frkić)
Matthias FLACIUS ILLYRICUS (Matija Vlačić Ilirik)
Matthias FLACIUS ILLYRICUS IUNIOR (Matija Vlačić Ilirik Mlađi)

G

Marinus GHETALDUS (Marin Getaldić)
Nicolaus Viti GOZZIUS (Nikola Vitov Gučetić)
Stephanus GRADIUS (Stjepan Gradić)
Federicus GRISOGONUS (Federik Grisogono Bartolačić)

H

HERMANNUS DALMATA (Herman Dalmatin)

J

JAMBRECHOVICH (Franjo Jambrehović)

M

Franjo MARKOVIĆ
Marcus MARULLUS (Marko Marulić)
Antonius MEDUS CALOSSIUS (Antun Medo)
Nicolaus MODRUSSIENSIS (Nikola Modruški)

P

Franciscus PATRICIUS (Frane Petrić)
Joannes POLICARPUS SEVERITANUS (Ivan Polikarp Severitan)

R

Georgius RAGUSEIUS (Juraj Dubrovčanin)
Benedictus ROGACCIUS (Benedikt Rogačić)

S

Paulus SCALICHIUS (Pavao Skalić)
Octavius SPADER JADERTINUS (Oktavije Janković Spader)
Benedictus STAY (Benedikt Stay)
Christophor STAY (Kristofor Stay)

V

Faustus VERANTIUS (Faust Vrančić)
Petrus Paulus VERGERIUS (Petar Pavao Vergerije Stariji)
Petrus Paulus VERGERIUS IUNIOR (Petar Pavao Vergerije Mlađi)
Pavao VUK-PAVLOVIĆ

X

Antonius XDERICH (Antonije Žderić)

Z

Josephus ZANCHI (Josip Zanchi)

Ruđer Josip BOŠKOVIĆ

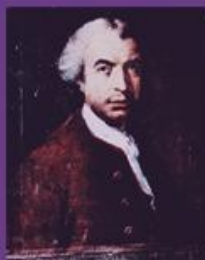
De Aurora Boreali [opis djela] [tekst] [pdf]

De maculis solaribus [opis djela] [tekst] [pdf]

De viribus vivis [opis djela] [tekst] [pdf]

Descrizione d'un nuovo pendolo [opis djela] [tekst] [pdf]

Theoria philosophiae naturalis [opis djela] [tekst] [pdf]

Ruđer Josip BOŠKOVIĆ (Rogerius Josephus Boscovich), isusovac, znanstvenik, filozof, pjesnik, diplomat (Dubrovnik, 18. V. 1711-Milano, 13. II. 1787). Nakon obrazovanja u dubrovačkom isusovačkom kolegiju (*Collegium Ragusinum*) otišao je u Rim (1725) gdje je u isusovačkom zavodu *Collegium Romanum* nastavio studij retorike, poetike, filozofije, matematike, fizike i teologije. Godine 1740. je postao lektorom matematike. Od 1736. je objavljivao rasprave s područja matematike, astronomije i fizike. Godine 1742. papa Benedikt XIV. mu je povjerio sanaciju kupole bazilike Svetog Petra u Rimu, a 1750. geodetska mjerenja duljine dvaju meridijanskih stupnjeva, od Rima do Riminija. Radio je na obnovi luka u Riminiju i Savoni, na isušivanju Pontinskih močvara, vršio je popravke dvorske biblioteke u Beču i dr. Svoje kapitalno djelo *Philosophiae naturalis theoria redacta ad unicum legem virium in natura existentium* dovršio je i objavio u Beču 1758. Iz znanstvenih i diplomatskih razloga putovao je u Italiju, Francusku, Nizozemsku, Englesku, Njemačku, Bugarsku, Poljsku. Godine 1748. je postao dopisnim članom francuske Akademije znanosti, a 1761. članom engleske akademije *Royal Society*. Toj akademiji Bošković je posvetio svoje stihovima pisano djelo *De Solis ac Lunae defectibus* (1760). Godine 1764. je postao profesorom matematike na Sveučilištu u Paviji. U Milanu je držao katedru za astronomiju i optiku, u Breri je izradio nacrt za zvjezdarnicu, potom je u njoj vršio astronomska istraživanja sve do 1772. godine, kad mu je zbog sukoba s isusovcem L. Lagrangeom oduzeta uprava zvjezdarnice. Rezultate svojih astronomskih istraživanja objavio je u djelu *Opera pertinentia ad opticam et astronomiam* (1785). Nakon ukidanja isusovačkog reda (1772) Bošković je odselio u Pariz gdje je radio kao upravitelj optičkog instituta francuske mornarice (od 1774). Radi lošega zdravlja odselio je u Bassano u Italiji (1782) i bavi se je matematičkim istraživanjima. Tu su mu braća Remondini izdala pet svezaka *Opera pertinentia ad opticam et astronomiam*. Godine 1785. je otišao u Milano i Breru. Od komplikacija nastalih uslijed upale pluća, Bošković je umro u Milanu 1787. Bošković se bavi razmatranjem načela prirode i proučava problem neprekinutosti i beskonačnosti, pripremajući tako put utemeljenja svoje znanstvene teorije sila koje postoje u prirodi. Osnovnu zamisao o tome formulirao će u raspravi *De viribus vivis* (1745), u kojoj provodi kritiku Leibnizovih ideja i iznosi vlastito filozofsko shvaćanje sile i materije, nedjeljive i neprotežne točke tvari, jednostavnosti prirode i postavlja jedinstveni zakon sila, a dalje razviti u

Frane PETRIĆ

Djelo *Nova sveopća filozofija* (*Nova de univeris philosophia*) Frane Petrića prvi put je objavljeno 1591. godine u Ferrari i posvećeno je papi Grguru XIV. (11. veljače 1535-16. listopada 1591) te svim ostalim papama. Uz prvo ferrarsko i drugo

venecijansko izdanje iz 1593. godine nalaze se i sljedeći dodaci: *Zoroastris oracula CCCXX ex Platonis collecta; Hermetis Trismegisti libelli, et fragmenta, quotcunque reperiuntur, ordine scientifico disposita; Asklepij discipuli tres libelli; Mystica Aegyptiorum, a Platone dictata, ab Aristotele excepta, et perscripta Philosophia; Platoniorum dialogorum novus penitus a Francisco Patritio inventus ordo scientificus; Capita demum multa in quibus Plato Concors, Aristoteles vero Chatolice fidei adversarius ostenditur*. *Nova sveopća filozofija* je podijeljena u četiri dijela: »Panaugia«, »Panarchia«, »Pampsychia«, »Pancosmia«. U ovom svom djelu Petrić iznosi vlastiti filozofski sustav te se koristi trima metodama: aristotelovskom (put prema gore), platonovskom (put prema dolje), svojom vlastitom (spoj puta prema gore i puta prema dolje). Djelo je 27. ožujka 1596. godine stavljeno na Indeks zabranjenih knjiga.

U »Panaugiji«, napisanoj aristotelovskom metodom, Petrić donosi ljestvicu devet rodova bića koja su poredana redom nastanka počevši od prvog i najvišeg bića, a to je Jedno (*Unum*) tj. Bog. Sve je sadržano u Jednom i sve je stvoreno od njega. Dalje slijede: jedinstvo (*unitas*), bit (*essentia*), život (*vita*), um (*mens*), duša (*animus*), priroda (*natura*), kvaliteta (*qualitas*), oblik (*forma*) i tijelo (*corpus*). Devet rodova bića mogu se podijeliti u dvije osnovne grupe: tjelesna i netjelesna bića. Duša je jedina koja je i tjelesna i netjelesna, ona posjeduje oba svojstva. Budući da je duša i tjelesna i netjelesna, ona prevladava jaz koji postoji između tjelesnih i netjelesnih bića, dakle duša ima posredničku ulogu. Osim devet rodova bića Petrić koristi i sljedeća četiri počela: prostor (*spacium*), svjetlost (*lumen*), toplota (*calor*) i fluid (*fluor*). Ona imaju važnu ulogu u nastanku konkretnih tjelesnina. Prije svega bitan je prostor koji je preduvjet postojanja svih tjelesnina, jer se sva tijela nalaze u prostoru. Osim za tijela, prostor je uvjet postojanja i za ostala tri počela: svjetlost, toplinu i fluid. Ta počela su ono što čini sva konkretna tijela, naime sva su tijela nastala različitim miješanjem svjetlosti, topline i fluida u prostoru. Cijeli je svijet od Boga produševljen, odnosno dana mu je duša kako bi se ponašao u skladu sa svojom naravi. U »Panarchiji«, koju je Petrić napisao vlastitom metodom, on se bavi promišljanjem prvih počela, Trojstva te razumom i razumima. Prvo počelo određuje kao Jedno, koje u skladu s

THEORIA
PHILOSOPHIÆ NATURALIS
REDACTA AD UNICAM LEGEM VIRIUM
IN NATURA EXISTENTIUM,
AUCTORE
P. ROGERIO JOSEPHO BOSCOVICH
SOCIETATIS JESU,
NUNC AB IPSO PERPOLITA, ET AUCTA,
Ac a plurimis præcedentium editionum
mendis expurgata.
EDITIO VENETA PRIMA
IPSO AUCTORE PRÆSENTE, ET CORRIGENTE.

VENETIIS,
MDCCLXIII.
EX TYPOGRAPHIA REMONDINIANA.
SUPERIORUM PERMISSU, ac PRIVILEGIO.

THEORIA PHILOSOPHIAE NATURALIS
REDACTA AD UNICAM LEGEM VIRIUM
IN NATURA EXISTENTIUM,

AUCTORE
P. ROGERIO JOSEPHO BOSCOVICH
SOCIETATIS JESU,
NUNC AB IPSO PERPOLITA, ET AUCTA,

Ac a plurimis præcedentium editionum
mendis expurgata.

EDITIO VENETA PRIMA
IPSO AUCTORE PRÆSENTE, ET CORRIGENTE.

VENETIIS,
MDCCLXIII.

EX TYPOGRAPHIA REMONDINIANA.
SUPERIORUM PERMISSU, ac PRIVILEGIO.

nostrarum originem inquire, & quae inde praecipua proficiant, expono. Postremo autem loco num. 165 insue, qui fieri possit, ut puncta inextensa, & a se invicem distantia, in massam coalescant, quantum libet, cohaerentem, & his proprietatibus praeditam, quas in corporibus experimur, quod tamen ad tertiam partem pertinet, ibi multo uberius pertractandum; ac ibi quidem primam hanc partem absolvo.

PARS II

Num. 166 hujus partis argumentum propono; sequenti vero 167, quae potissimum in curva virium consideranda sint, enuncio. Eorum considerationem aggressus, primo quidem usque ad num. 172 in ipsos arcus inquire, quorum alii attractivi, alii repulsivi, alii asymptotici, ubi casuum occurrit mira multitudo, & in quibusdam connectaria notata digna, ut & illud, cum ejus formae curva plurimum asymptotum esse possit, Mundorum prorsus similium seriem posse oriri, quorum alter respectu alterius vires agat unitas, & indissolubilis elementum. Ad num. 179 areas contemplor arcibus clausas, quae respondent segmentis axis cuicunque, esse possunt magnitudine utcumque magnae, vel parvae, sunt autem mensura incrementi, vel decrementi quadrati velocitatum. Ad num. 189 inquire in appulsum curvae ad axem, sive ibi secetur ab eadem (quo cum habentur transitus vel a repulsione ad attractionem, vel ab attractione ad repulsionem, quos dico limites, & quorum maximus est in tota mea Theoria usui), sive tangatur, & curva retro redeat, ubi etiam pro appulsum considero recessus in infinitum per arcus asymptoticos, & qui transitus, sive limites, oriuntur inde, vel in Natura admitti possint, evolvo.

Num. 189 a consideratione curvae ad punctorum combinationem gradum facio, ac primo quidem usque ad num. 204 ego de systemate duorum punctorum, ea pertractans, quas pertinent ad eorum vires mutuas, & motus, sive sibi relinquuntur, sive projiciantur utcumque, ubi & conjunctione ipsorum exposita in distantia limitum, & oscillationibus variis, sive nullam externam punctorum aliorum actionem sentiant, sive perturbentur ab eadem, illud immo in antecessum, quanto id usui futurum sit in parte tertia ad exponenda cohaerentia varia generis, fermentationes, conflagrationes, emissiones vaporum, proprietates luminis, elasticitatem, mollietatem.

Succedit a Num. 204 ad 239 multo uberius consideratio trium punctorum, quorum vires generaliter facile definiuntur data ipsorum positione quacunque: verum utcumque data positione, & celeritate nondum a Geometris inventi sunt motus ita, ut generaliter pro casibus omnibus absolvi calculus possit. Vires igitur, & variationem ingentem, quam diversae pariter combinationes punctorum, utut tantummodo numero trium, persequor usque ad num. 209. Hinc usque ad num. 214 quaedam evolvo, quae pertinent ad vires ortas in singulis ex actione composita reliquorum duorum, & quae tertium punctum non ad accessum urgeant, vel recessum tantummodo respectu eorundem, sed & in latum, ubi & soliditatis imago prodit, & ingens sane discrimen in distantia particularum perquam exiguis ac summa in maximis, in quibus gravitas agit, conformitas, quod quanto itidem ad Naturae explicationem futurum sit usui, significo. Usque ad num. 221 ipsa etiam oculis contemplandum propono ingens discrimen in legibus virium, quibus bina puncta agunt in tertium, sive id jaceat in recta, qua jungantur, sive in recta ipsi perpendiculari, & eorum intervalum secante bifariam, constructis ex data primigenia curva curvis vires compositas exhibentibus: num sequentibus binis numeris casum evolvo notata dignissimum, in quo mutata sola positione binorum punctorum, punctum tertium per idem quoddam intervalum, situm in eadem distantia a medio eorum intervallo, vel perpetuo attrahitur, vel perpetuo repellitur, vel nec attrahitur, nec repellitur; cujusmodi

discrimen cum in massis haberi debeat multo majus, illud indicio, num. 222, quantus inde itidem in Physicam usus proveniat.

Hic jam num. 223 a viribus binorum punctorum transeo ad considerandum totum ipsorum systema, & usque ad num. 228 contemplor tria puncta in directam sita, ex quorum mutuis viribus relationes quaedam exurgunt, quas multo generaliores redduntur inferius, ubi in tribus etiam punctis tantummodo adumbrantur, quae pertinent ad virgas rigidas, flexiles, elasticas, ac ad vectem, & ad alia plura, quae itidem inferius, ubi de massis, multo generaliora fiunt. Demum usque ad num. 238 contemplor tria puncta posita non in directam, sive in aequilibrio sint, sive in perimetro elliptico quorundam, vel curvarum aliarum; in quibus mira occurrit analogia limitum quorundam cum limitibus, quos habent bina puncta in axe curvae primigeniae ad se invicem, atque ibidem multo major varietas casuum indicatur pro massis, & specimen applicationis exhibetur ad soliditatem, & liquationem per celerem intestinum motum punctis impressum. Sequentibus autem binis numeris generalia quaedam expono de systemate punctorum quatuor cum applicatione ad virgas solidas, rigidas, flexiles, ac ordines particularum varios exhibeo per pyramides, quarum infimae ex punctis quatuor, superiores ex quatuor pyramidibus singulis coalescant.

A num. 240 ad massas gradum facto usque a num. 264 considero, quae ad centrum gravitatis pertinent, ac demonstro generaliter, in quavis massa esse aliquod, & esse unicum: ostendo, quo pacto determinari generaliter possit, & quid in methodo, quae communiter adhibetur, desit ad habendam demonstrationis vim, luculenter expono, & suppleo, ac exemplum profero quoddam ejusdem generis, quod ad numerorum pertinet multiplicationem, & ad virtutum compositionem per parallelogramma, quam alia methodo generaliore exhibeo analogia illi ipsi, quae generaliter in centrum gravitatis inquire: tum vero ejusdem ope demonstro admodum expedita, & accuratissime celebre illud Newtoni theorema de statu centri gravitatis per mutuas internas vires nunquam turbato.

Ejus tractionis fructus colligo plures: conservationem ejusdem quantitatis motuum in Mundo in eandem plagam num. 264, aequalitatem actionis, & reactionis in massis num. 265, collisionem corporum, & communicationem motus in congressibus directis cum eorum legibus, inde num. 276 congressus obliquos, quorum Theoriam a resolutione motuum reduce ad compositionem num. 277, quod sequenti numero 278 transiero ad incursum etiam in planum immobile; ac a num. 279 ad 289 ostendo nullam haberi in Natura veram virtutem, aut motuum resolutionem, sed imaginariam tantummodo, ubi omnia evolvo, & explico casuum generis, quae prima fronte virtutum resolutionem requirere videntur.

A num. 289 ad 297 leges expono compositionis virtutum, & resolutionis, ubi & illud notissimum, quo pacto in compositione decreseat vis, in resolutione crescat, sed in illa priore conspirantia summa semper maneat, contrariis ellipsis; in hac posteriore concepiantur tantummodo bina vires contrariae adjectas, quae consideratio nihil turbet phenomena; unde fiat, ut nihil inde pro virtutum vivarum Theoria deduci possit, cum sine his explicentur omnia, ubi plura itidem explico ex his phenomena, quae pro ipsa viribus visis affert solent.

A num. 297 occasione inde arrepta aggredior quaedam, quae ad legem continuitatis pertinent, ubique in motibus sancte servatam, ac ostendo illud, ideo in collisionibus corporum, ac in motu reflexo, leges vulgo definitas, non nisi proxime tantummodo observari, & usque ad num. 307 relationes varias persequor angulorum incidentiae, & reflexionis, sive vires constanter in accessum attrahant, vel repellant constanter, sive jam attrahant, jam repellant: ubi & illud considero, quid accidat, si scabrities superficiei agentis exigua sit, quid, si ingens, ac elementa

cum quorundam cum limitibus, quos habent bina puncta in axe curvæ primigeniæ
, atque ibidem multo major varietas casuum indicatur pro massis, & specimen
exhibetur ad soliditatem, & liquationem per celerem intestinum motum punctis
equentibus autem binis numeris generalia quædam expono de systemate
atuor cum applicatione ad virgas solidas, rigidas, flexiles, ac ordines
varios exhibeo per pyramides, quarum infimæ ex punctis quatuor, superiores ex
nidibus singulæ coalescant.

d massas gradu facto usque a num. 264 considero, quæ ad centrum gravitatis
demonstro generaliter, in quavis massa esse aliquod, & esse unicum: ostendo,
terminari generaliter possit, & quid in methodo, quæ communiter adhibetur, desit
demonstrationis vim, luculenter expono, & suppleo, ac exemplum profero
idem generis, quod ad numerorum pertinet multiplicationem, & ad virium
m per parallelogramma, quam alia methodo generaliore exhibeo analoga illi ipsi,
er in centrum gravitatis inquire: turn vero ejusdem ope demonstro admodum
ccuratissime celebre illud **Newtoni** theorema de statu centri gravitatis per mutuas
numquam turbato.

s fructus colligo plures: conservationem ejusdem quantitatis motuum in Mundo
agam num. 264, æqualitatem actionis, & reactionis in massis num. 265,
corporum, & communicationem motus in congressibus directis cum eorum
num. 276 congressus obliquos, quorum Theoriam a resolutione motuum reduce
onem num. 277, quod sequenti numero 278 transfero ad incursum etiam in
abile; ac a num. 279 ad 289 ostendo nullam haberi in Natura veram virium, aut
utionem, sed imaginariam tantummodo, ubi omnia evolvo, & explico casuum
prima fronte virium resolutionem requirere videntur.

Search results

Newton

49 pages found.

p. 5: ...simplicia atque inextensa Leibnitianorum
elementa, cum **Newtoni** viribus inducentibus
aliis distantis accessum mutuum...

p. 8: ...genere multo ulterius progressum esse,
quam olim **Newtonus** ipse desideravit. Is enim
in postrema Opticæ questione...

p. 9: Hæc ibi **Newtonus**, ubi is quidem magnus
in Philosophia progressus facturum arbitratus
est eum, qui ad duo, vel tria generalia...

p. 10: ...corpora dura, qua quidem responsione
uti non possunt **Newtoniani**, & Corpusculares
generaliter, qui elementares corporum...

p. 15: ...demonstro admodum expedite, &
accuratissime celebre illud **Newtoni** theorema
de statu centri gravitatis per mutuas internas...

p. 16: ... & primo quidem ad pressionem, ubi
illud innuo demonstratum a **Newtono**, si
compressio fluidi sit proportionalis vi ...

p. 18: ...vicium, ex quo uno omnis naturalium
colorum pendet **Newtoniana** Theoria. Demum
num. 501 miram attingo crystalli Islandicæ...

p. 20: ...systemate **Newtoniano**, & Leibnitiano
In quo differat a Leibnitiano & ipsi præstet. In
quo differat a **Newtoniano** & ipsi præstet....

p. 21: ...distantis vires admittat non positivas
sive attractivas, uti **Newtonus**, sed negativas,
sive repulsivas, quamvis itidem eo majores in ...

Hvala na pozornosti